

selskaber. Efter Krigen vil det være af uhyre Betydning for Danmark at have en betydelig, vel indarbejdet og vel funderet Handelsflaade, og det vil være af den største Betydning, at vi har vel indarbejdede Rutelinier. Det kan jo hænde, at det ikke vil være saa grumme længe efter Krigen, før Skibsfarten vil befinde sig under lignende ugunstige Forhold som for nogle Aar siden. Indtræder en saadan Situation med lave Fragter paa Grund af den almindelige Misere, som man kan vente i Verden efter de uhyre Aareladninger, som vi har hørt om, vil det være saare vanskeligt for Skibsfarten at skaffe sig Midler til at udvide Flaaden. Det er derfor af allerstørste Betydning, at disse Midler nu reserveres, og derfor vilde en saadan Lovforanstaltning som den, Kommissionen foreslog, have været til Gavn for Skibsfarten, idet den lagde et stærkt Tryk paa Selskaberne til at tilbageholde Midlerne. Det var ogsaa den almindelige Mening i Kommissionen, at det vilde have været en Velsignelse for Skibsfarten at have faaet det Tryk paa sig, thi derved vilde Rederierne være i Stand til at modstaa et Tryk fra Aktionærerne til at udbetale et stort Udbytte. De Selskaber, hvor man alligevel ikke vilde benytte Pengene til at styrke Erhvervet, men vilde skaffe sig ekstraordinært store Krigsindtægter, vilde derved komme til at betale en ganske alvorlig Skat til Staten. Naar jeg med Glæde tiltraadte dette Forslag, var det ud fra den Forudsætning, at det ingenlunde alene skulde ramme Skibsfarten, men alle Aktieselskaber her i Landet. Thi de samme Betragtninger, som man kan gøre gældende overfor Skibsfarten, kan man ganske med samme Ret gøre gældende overfor alle andre Erhverv.

Men naar nu Regeringen ikke havde Interesse for dette Forslag, ikke vilde tage det op eller gaa denne Vej og dog mente, at det var nødvendigt at skaffe større Midler, bl. a. ved at beskatte Skibsfarten, hvorfor er Regeringen da ikke gaaet den ganske simple og naturlige Vej at udvide Krigsskatteavgivningen, at beskattede de store Merindtægter yderligere, end allerede sket er? Det er min Overbevisning, at hvis et saadant Skridt var sket, hvis Regeringen havde fundet det nødvendigt, og Lovgivningsmagten havde sluttet sig dertil, vilde en saadan yderligere Krigsskat ikke have mødt nogen større Modstand, hverken i Skibsfarten eller i Industrien; men en Forudsætning for, at Foranstaltningen blev modtaget paa den Maade,

vilde det være, at disse Erhverv behandlede nøjagtigt paa samme Maade som Landets øvrige Erhverv. Man kan med Rette forlange, at Skattepaalæg ikke rammer vilkaarligt, at de ikke på en Klasse i Befolkningen paalægges en anden Klasse, at de ikke gør Forskel i saa Henseende mellem Erhvervsklasserne i Samfundet. Vil Regeringen gribe til en saadan yderligere Beskatning efter lignende Principper som dem, der hidtil er anvendte, lad saa disse Foranstaltninger træffe alle Erhverv paa samme Maade: Skibsfart, Industri, Handel, Landbrug! Og skal det ske ved en yderligere Udvidelse af Aktieselskabsbeskatningen, uanset, at det er en dobbelt Beskatning, lad den saa ogsaa træffe Andelsselskaberne med deres store Indtægter!

Hvad man derimod ikke bør gøre, er at særbeskatte et enkelt Erhverv, og allermindst bør man gøre det, naar det sker med den Hensigt at afgive de indvundne Beløb til et andet eller andre Erhverv. For saa vidt man blandt disse andre Erhverv ogsaa har tænkt paa Industrien, maa jeg i Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), udtale, at Industrien ikke sætter Pris paa en saadan Gave. Industrien vil være ganske klar over, at en saadan Begunstigelse paa et andet Erhvervs Beskostning en skønne Dag vil vende sig til det modsatte. Landbruget har ikke været tilfreds med den Maade, hvorpaa det er blevet stillet ved Maksimalpriserne til Forskel fra andre Erhverv. Men Landbruget vil, hvis det ikke modsætter sig en ulige Behandling af Erhvervene, indirekte godkende den Behandling, det selv har været Genstand for, og hvis Retmæssighed og Retfærdighed det hidtil har bestridt.

Dertil kommer, at Konsekvenserne af Vedtagelsen af dette Lovforslag er ganske uoverskuelige. Er vi først kommet ind paa den Betragtning, at den siddende Regering kan faa Bemyndigelse til at hæve Indtægter, fremkomme ved den mest vilkaarlige Beskatning af et enkelt Erhvervs Omsætning, og efter Fordogtbeholdende anvende disse Indtægter til Uddeling til andre Erhverv eller visse Klasser af Forbrugere, er vi inde paa Foranstaltninger, der ikke alene, tror jeg, fjerner sig fra den lovlige Ordning, under hvilken det danske Samfund hidtil har virket, ikke alene er i sin Aand og i sit Princip et Brud paa Ejendomsretten, men ogsaa hurtigt vil vise sig at virke som den største Vilkaarlighed og i det højeste vil kunne behage Stats-